

500 METŲ SUKAKTIS

IŠKILMĖS ROMOJE

Krikščionybės centre Romoje kovo 4 d., sekmadienį, Popiežius Jonas Paulius II dvasios ir maldos vienybėje su visa lietuvių tauta iškilmingomis pontifikalinėmis šventomis Mišiomis atžymėjo katalikiškosios Lietuvos globėjo šv. Kazimiero mirties penkių šimtų metų sukaktį. Tikriausiai dar niekada Lietuva ir lietuvių tauta neatkreipė į save tiek daug dėmesio kitataučių tarpe, kaip minint švento Kazimiero sukaktį. Sukakties minėjimas, paties Popiežiaus pageidavimu, įvyko pačiu iškilmingiausiu būdu – pontifikalinėmis pamaldomis, Šventojo Tėvo kvietimu, dalyvaujant 14-os Europos vyskupų konferencijos atstovams, kurie drauge su Popiežiumi koncelebravo Mišias, kardinolam ir vyskupam, diplomatiniam korpusui prie Šventojo Sosto, nesuskaitomai tarptautinei tikinčiųjų miniai, kurios tarpe, garbės vietose, buvo lietuviai maldininkai, specialiai šia proga atvykę į Romą. Jų buvo daugiau negu tūkstantis. Jie atstovavo įvairiuose pasaulio kraštuose įsikūrusiom lietuvių bendruomenėm. Švento Petro bazilikoje sekmadienio rytą dvelkė lietuviška dvasia ir nuotaka. Visų dėmesį atkreipė įvairiaspalviai lietuvių tautiniai rūbai, kuriais buvo apsirengęs lietuviškas jaunimas, Daug lietuvių maldininkų rankose laikė mažas Lietuvos trispalves vėliavas. Popiežiui su procesija įeinant į baziliką, didžiojoje šventovėje pasigirdo Grandinėlės ansamblio giedama lietuviška giesmė "Pulkim ant kelių". Lietuviškos giesmės gražiai skambėjo ir pamaldų metu. Netoli nuo pagrindinio altoriaus, vietos buvo skirtos įvairių lietuvių organizacijų atstovui prie Švento Sosto. Visas pamaldas tiesioginiai iš švento Petro bazilikos į visą Italiją transliavo italų valstybinė televizija. Transliacijos metu buvo perduoti Vilniaus vaizdai, bažnyčios, kiti architektūriniai paminklai, religinio liaudies meno pavyzdžiai, kryžiai ir Rūpintojėliai, dėl kurių Lietuva pagrįstai vadinama kryžių kraštu. Buvo atkreiptas dėmesys, kad, deja, daugumas tų meniškų kryžių dabar yra sunaikinti. Italų televizijos transliacijoje buvo taip pat apžvelgta dabartinė Lietuvos Bažnyčios padėtis.

POPIEŽIAUS PAMOKSLAS

Pamaldų metu Popiežius pasakė ilgą pamokslą italų kalba, skirtą vien Lietuvai ir lietuviams. Joje ryškiai atsispindė

Lietuviai Šv. Tėvo JONO PAULIAUS II audiencijoje Romoje 1984 m. kovo 3. dieną – kazimierinių iškilnių išvakarėse. Šv. Tėvas sveikinasi su Klivlando "Grandinėlės" šokėjomis bei šokėjais

jo tėviška meilė lietuvių tautai, rūpestis Lietuvos Bažnyčia ir jos tikinčiaisiais. Štai Popiežiaus žodžiai:

"Būkite šventi, nea aš, Viešpats, jūsų Dievas, esu šventas" (Kun 19,2).

Šiais pirmojo šiandieninės liturgijos skaitinio žodžiais drauge su jumis, broliai, seserys, mintimis ir širdimi persikeliu prie šv. Kazimiero kapo Vilniuje.

Šiomet sueina penki šimtmečiai nuo dienos, kai tos visai Bažnyčiai taip brangios relikvijos buvo sudėtos Dievo Tautos tarpe gimtojoje žemėje. Jau penki šimtmečiai Lietuvos Globėjas šv. Kazimieras gyvena savo tautoje su visų šventumo paveldu, gyvena kaip Atpirkimo paslapties liudytojas ir kaip ženklas tos vilties, kuria esame išgelbėti (Rm 8,24).

Jau penki šimtmečiai jis kalba savo tautiečiam ir drauge savo broliams seserims tikėjimo ir švento Krikšto malonėje:

"Būkite šventi, nes aš, Viešpats, jūsų Dievas, esu šventas".

Vakar Bažnyčia Lietuvoje pradėjo šv. Kazimiero mirties 500 metų jubiliejaus minėjimą, Lietuvos vyskupams dalyvaujant iškilmingoje koncelebracijoje prie Šventojo kapo.

Norime šio jubiliejaus minėjimą pradėti ir čia, šv. Petro bazilikoje, kuri yra regimas Bažnyčios vienybės centras. Tokiu būdu visuotinė Bažnyčia išreiškia katalikiškąją vienybę su ta Bažnyčia, kuri Lietuvoje susitelkia prie per penkis šimtmečius išaugusios šv. Kazimiero

tradicijos. Galima sakyti, kad visa visuotinė Bažnyčia drauge su Romos vyskupu ir šv. Petro įpėdiniu pradeda dvasinę maldos kelionę į tą Vilniaus šventovę, kur ilsisi šventasis Lietuvos patronas. Tai tikėjimo ir meilės kelionė, kuri mus sujungia ir vienija Jėzuje, Dievo Sūnuje ir Marijos Sūnuje, sujungia kaip Dievo Tėvo įsūnius, kaip tos pačios didžiosios Tiesos liudytojus – Tiesos, kuri išlaisvina žmogų šventosios Dvasios jėga.

Šv. Kazimiero prisiminimas yra brangus sūnums ir dukterims tos žemės, kuri kitados vystėsi Gedimino giminės didžiųjų kunigaikščių ir Jogailaičių dinastijos valdžioje. Mane patį iki širdies gelmių jaudina prisiminimas to fakto, kad šitas Šventasis yra gimęs Krokuvos karališkoje pilyje 1458 metais ir kad jis yra didžiojo Jogailaičio Kazimiero, Lenkijos karaliaus ir drauge didžiojo Lietuvos kunigaikščio, sūnus, kad jo motina buvo Elzbieta Habsburgaitė, kuri buvo vadinama "karalių motina".

Kazimieras iš tėvo paveldėjo vardą. Jis buvo kilęs iš tos didžiosios giminės, kuri aokrikštijo Lietuvą 1386 metais (taigi beveik prieš 600 metų).

Kiek daug pasako jau vien faktas, kad to krikšto paveldas per trumpą laiką išaugino tokį brandų šventumo vaisių.

Kiek daug pasako tai, kad toje pačioje vietoje protėviai priėmė tą istorinės reikšmės krikštą – tai yra Vilniuje – nepraėjus nė šimtmečiui buvo palaidotas Šventasis. →

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 10.000,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol

GARBĖS PRENUMERATORIJUS Cr\$. 15.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 200,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol

I tolimus kraštus: 75 Dol

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 800,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Jame pasitvirtino tasai pašaukimas į šventumą, kuris perduodamas visai Dievo Tautai ir per kartų kartas spinduliuoja į visus šv. Kazimiero tautiečius. Lietuvoje, Lenkijoje, o taip pat ir kitose krikščioniškose tautose, be to, netrūksta tokių, kurie per Krikštą priima Kazimiero vardą trokšdami, kad šv. Kazimieras būtų jiems vadas ir pavyzdys krikščioniškojo gyvenimo kelyje.

Žemiškasis Kazimiero kelias buvo trumpas: 26-eri metai. Bet drauge galima sakyti šv. Rašto žodžiais, kad šis trumpas gyvenimas "per trumpą laiką pasiekė tobulybės" (Išm 4,13).

Žmogaus gyvenimo matas juk iš tikrųjų yra moralinis subrendimas, o ypač Dievo ir artimo meilės laipsnis, — meilės, kuria žmogus įstengia pripildyti visas savo gyvenimo dienas.

Apie tai mum kalba šiandieninės Liturgijos skaitiniai: tiek psalmės autorius, tiek apaštalas šv. Paulius laiške Filipiečiams, tiek pagaliau šv. Jonas savo Evangelijoje.

Apie Kazimierą, Jogailaičių giminės atžalą, su tikrumu galima pakartoti psalmės žodžius: štai "tasai, kurs nesutepas vaikšto, kas elgiasi teisingai, kas iš širdies kalba tiesą" (Ps 14,15,2), tuo būdu nurodant didelį jo gyvenimo lojalumą. To lojalumo vardan jis — kaip liudija istorikai — nevengdavo paveikti savo tėvą karalių, kai to reikalaudavo teisingumas valdinių atžvilgiu.

Kazimieras pirmiausia buvo Jėzaus Kristaus mokinys ir sekėjas, kuris apie save galėtų pasakyti apaštalo šv. Pauliaus žodžiais: "Aš ryžausi netekti visko ir viską laikau sąslavomis, kad tik laimėčiau Kristų ir būčiau jame" (Fil 3,8,9). Šitas didysis troškimas buvo apėmęs visą jo sielą tarytum kokia vidine liepsna.

Jis buvo kaip tasai Evangelijos "atletas", kuris be paliovos "veržiasi į ateitį", bėga į tikslą... (plg. Fil 3,13-14). Kazi-

mieras vėlesniųjų kartų atmintyje išliko kaip uolus asketas, kuris maža kuo pasitenkina, bet pats iš savęs daug reikalauja.

Šventumo, su kuriuo toji jauna siela priartėjo prie Dievo Jėzuje Kristuje, pagrindinė versmė buvo meilė, Jėzaus Kristaus duotasis meilės įsakymas Kazimierui buvo tarytum maistas, kuriuo jis nuolat maitino savo mintimis, jausmus ir darbus. "Pasilikti Jėzaus Kristaus meilėje" Kazimieras diena iš dienos išmoko iš savo Dieviškojo Mokytojo, kuris sako: "Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje. Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdaus savo Tėvo įsakymus ir pasilikiu jo meilėje" (Jn 15, 9-11).

Kazimieras taigi pasiliko Kristaus, Dievo Sūnaus, meilėje, tapdamas kaskart vis tobulesniu savo Mokytojo "draugu". Drauge jame vis stiprėjo tas apsisprendimas ir tas tvirtas nusistatymas, apie kurį ir pats Mokytojas kalba apaštalam: "Aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte ir duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, — kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis visa jums duotų" (Jn 15,16).

"... Kad jūs mylėtumėte vienas kitą" (Jn 15,12,17), sako Mokytojas; ir mokinys bei sekėjas stengiasi parodyti šią meilę visame savo gyvenime. Būdamas karaliaus sūnus, jis ypatingai parodo tai nuolankiu tarnavimu kitiems ypač vargšams, ligoniams, stokojantiems. Štai ką apie tai skaitome jo gyvenimo aprašyme, kurį yra palikęs vienas autorius beveik Kazimiero bendraamžis: "Gynė ir laikė tiesiog savais beturčių ir vargšų reikalus, Dėl to žmonės jį vadino vargšų gynėju. Nors buvo karaliaus sūnus, iš tėvų paveldėjęs kilmingumo garbę, jis nei savo elgesiu, nei kalba, kad ir su pačiais skurdžiausiais žmonėmis, niekada neparodėdavo, tarytum būtų vyresnis (Lit. Hor.).

Visada prieš akis turėdavo mokinių kojas plaunančio Kristaus paveikslą ir jo žodžius: "Jeį tad aš — Viešpats ir Mokytojas — numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti" (Jn 13,14).

Štai su kokių šventumo paveldu karaliaus sūnus Kazimieras pasiliko tarp Dievo Tautos savoje žemėje. Pasiliko Lietuvos Globėjas.

Šiandien mūsų širdys ir mūsų malda ypatingu būdu krypsta į tą žemę ir į tą tautą. Su melle apkabinkime visus Lietuvos sūnus ir dukteris. Nors geografiškai būdama Rytuose, Lietuva jau šeši šimtmečiai tikėjimo ir katalikiškos vienybės ryšiais yra susijusi su šv. Petro sostu Romoje.

Mintimis ir malda trokštu pasiekti kiekvieną tos tautos sūnų ir dukterį:

Jūs, brangieji broliai vyskupai, kurie Gerojo Ganytojo rūpestingumu, nepaisant daugelio kliūčių, turite vesti lietuvių tautą išganymo keliu, stiprinami šviesaus ir ne kartą heroiško ištikimybės bei meilės Kristui ir Bažnyčiai liudijimo, kurį yra palikę daugelis vyskupų ir kunigų jūsų tėvynėje.

Jūs, kunigai, uolūs ir ištikimi Kristaus tarnai ir Dievo slėpinių tvarkytojai" (1 Kor 4,1): jūsų tikėjimo šviesa, tikėjimo, kuris buvo užgrūdintas daugelio bandymų, iškentėtų drauge su savo tikinčiais, tešviečia toji tikejimo šviesa be paliovos žmonių akivaizdoje. Su ypatinga meile prisimenu senus ir ligonius kunigus kurie nenuilstamai, iki paskutinio atodūsiio dirba Viešpaties vynuogyne.

Jūs, kurie esate pasiaukoję Dievui Evangelijos patarimų įžadais: savuoju višiško Dievui pasiaukojimo liudijimu ir tyliu, dažnai niekieno nepastebimu, bet kupinu artimo meilės darbų gyvenimu, jūs statote Jėzaus Kristaus Kūną.

Jūs, seminaristus, kupini uolumo ir drąsos ištvėringai nugalėdami visas kliūtis, išmokite atsiliepti į Viešpaties kvietimą.

Mintimis ir malda trokštu apkabinti krikščioniškąsias šeimas, kad pasaulyje, kuris nepripažįsta religinių vertybių, sugebėtų perduoti savo vaikams brangiąsias gyvenimo vertybes: per krikštą gautąjį tikėjimą; dorybes, kurios sudaro žmogiškojo orumo pagrindą; gražias krikščioniškas tradicijas, kurios per ilgus šimtmečius yra persunkusios lietuvių tautos kultūrą.

Prisimenu ypač jus, jaunime, kad sekumėte šv. Kazimiero pavyzdį, būdami ištikimi Dievui ir siekdami gyvenimo šventumo.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206

V. Prudente - Fone: 273-6696

Mano ir jūsų malda, pagaliau virsta maldavimu už ligonius, už tuos, kurie kenčia bandymus, už visus, kurie gyvena Kristaus palaiminimų dvasia: "Palaiminti jūs, kad dėl manęs jus niekina ir persekioja be meluodami visai šmeižia. Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje" (Mt 5,11).

Visose šios žemės tautose yra įsišaknijusi viena Dievo Tauta, nes Dievas iš visų giminių pašaukia savo ne žemiškosios, bet dangiškosios karalystės piliečius...

Šio katalikiškumo, visuotinio dėka atskiros dalys atneša savo dovanas kitom dalim ir visai Bažnyčiai. Taip tiek pati visuma, tiek atskiros dalys yra sustiprinamos... (Plg. Lumen gentium, 13).

O, Bažnyčia Lietuvos žemėje. Šiandien šv. Petro sostas su dėkingumu mini tą ypatingą dovaną, kurią tavosios žemės Dievo Tauta yra atidavusi dvasinei Bažnyčios vienybei. Toji dovana yra šv. Kazimieras.

O, Bažnyčia Lietuvos žemėje.

Dvasinėje katalikų Bažnyčios vienybėje tu esi dėka šios dovanos ir dėka viso tikėjimo, vilties ir meilės paveldo, kuris penkių šimtų bėgyje – ir ypač dabartiniais laikais – susitelkė apie Lietuvos Globėją šv. Kazimierą.

Atsiklaupę prie šv. Kazimiero relikvijų, pasitikėjimo dvasioje kreipiamės į Gailestingumo Motiną Vilniaus Aušros Vartuose ir šaukiame jos, kupini to paties rūpestingumo, tos pačios vilties ir tos pačios meilės, kurios buvo kupina šv. Kazimiero širdis:

Sveika, mūsų viltie.

Tavęs šaukiame.

Tavo pagalbos laukiame Gailestingumo Motina".

Toliau popiežius kalbėjo apie šv. Kazimiero asmenybę, jo dorybes ir jo įtaką lietuvių tautai. Savo pamokslą šv. Tėvas baigė tokiais žodžiais:

Lietuviškai Popiežius prakalbėjo šv. Mišių pabaigoje prieš pat iškilmingą palaiminimą. Štai šv. Tėvo lietuviški žodžiai:

BRANGŪS BROLIAI IR SESĖS LIETUVIAI

Baigdamas noriu prabilti į jus, tiek čia susirinkusius, tiek Lietuvoje esančius, jūsų gimtąją kalbą.

Mes, čia, katalikybės centre – Romoje, minėdami šventojo Kazimiero mirties penkių šimtų metų sukaktį, dvasioje nušikeliame prie Lietuvos Globėjo karsto Vilniuje. Prieš mūsų akis iškyla šventasis jaunuolis maldos, skaistumo, iš meilės plaukiančių darbų. Kristaus Evangelijos liudijimo ir ypatingos meilės Marijai, pavyzdys. Jis yra Dievo dovana visai Bažnyčiai, bet ypatingai tautai, su

kuria jis yra suaugęs, kur gyvas jo šventas palikimas.

Į Romos Bažnyčios maldas mes įjungiamė Lietuvos Bažnyčią, visą mūsų širdžiai mylimą tautą, per amžius tikėjimo vienybe ištikimą Apaštalų Sostui.

Prisimename Lietuvos vyskopus, kunigus, seminaristus, Dievui pasiaukojusias sielas, jaunimą, kurio ypatingas Globėjas yra šventasis Kazimieras. Meilėje įjungiamės su visais broliais ir seserimis tėvyneje, ypač su tais, kurie kenčia dėl tikėjimo, prašydami Dievą, kad visi išliktų ištikimi Kristui.

Prie Aušros Vartų Gailestingumo Motinos kojų sudedame Lietuvos Bažnyčios džiaugsmus ir kančias, o taip pat savo meilę ir viltį:

Marija, Marija, skaisčiausia lelija,

Tu švieti aukštai danguje.

Palengvink vergiją, pagelbėk žmonijai...

Nes viską pas Dievą gali.

Iškilmingų šv. Mišių metu giedojo pontifikalinis bazilikos choras, diriguojamas Mons. Domenico Bartolucci. Tarp lotyniškų giesmių didžiausios pasaulyje bazilikos skliautuose gražiai nuskambėjo keturios lietuviškos giesmės: Pulkim ant kelių, Prieš tavo altorių, Jėzau pas mane ateiki ir Marija, Marija. Giedojo visa lietuvių maldininkų asamblėja, diriguojama jaunos muzikės iš Clevelando, Ritos Čyvaitės-Kliorienės.

MALDA UŽ LIETUVĄ

1983 rugpiūčio mėn. Lurde popiežius Jonas Paulius II pavedė Marijos globai persekiojamus tikinčiuosius.

Savo pamoksle popiežius sakė: ...

"... Yra viena ypatinga dvasinė problema, į kurią nukreipsime savo dėmesį ir maldą – naudai tų, kurie kenčia už savo tikėjimą...

Šiandien šalia kalėjimo, koncentracijos stovyklų, režimo lagerių ir tremties yra ir kity mažiau žinomų bei pastebimų pabaudų: ne žiauri mirtis... kalėjimuose ar stovyklose, bet socialinė diskriminacija ar nuolatinis asmeninės laisvės suvaržymas...

Šiandien yra šimtų šimtų tūkstančių tikėjimo liudytojų, kurie, yra per dažnai viešosios nuomonės ignoruojami bei užmirštami..."

Kviečiame Jus bei Jūsų parapiją, vie-

nuolyną, organizaciją, instituciją jungtis su lietuviais ir kitataučiais visame pasaulyje vieningoje maldoje už Lietuvą.

Kiekviena parapija, vienuolija, institucija, organizacija turi sau skirtą maldos dieną, kuri pažymėta Religinės Šalpos maldos kalendoriuje. Jums skirta data pažymėta:

– Centrinės organizacijos – sausio ir vasario mėn.,

– Ateitininkai – kovo ir balandžio mėn.,

– Mokyklos – balandžio ir gegužės mėn.,

– ALRK Moterų S-gos – gegužės mėn.,

– Vienuolijos ir vienuolynai – birželio ir liepos mėn.,

– Stovyklos ir lietuvių centrai – liepos mėn.,

– Skautai – rugpiūčio mėn.,

– Vyčiai – rugpiūčio, rugsėjo ir spalio mėn.,

– Leidyklos ir spaustuvės – spalio ir lapkričio mėn.,

– Parapijos, misijos ir bendrijos – visus metus.

Malonėkite tą dieną, arba arčiausia proga, paskelbti maldos dieną už Lietuvą, organizuojant specialias ta intencija-pamaldas.

Kun. Kazimieras Pugevičius

Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa
351 Highland Blvd. Brooklyn NY 11207
USA

MALDOS KALENDORIUS

K O V A S – M A R Ç O

1. Šv. Kazimiero parapija – Montrealo Saleziečiai

4. Šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo Šventė – Visi meldžiasi.

28. Ateitininkai, São Paulo, Brazilija

B A L A N D I S – A B R I L

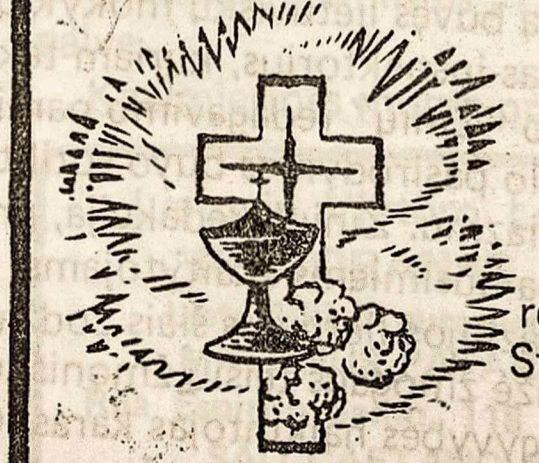
14. Comitê Católico Lituano Medellin, Saleziečiai

19. Didysis Ketvirtadienis – Visi meldžiasi

20. Didysis Penktadienis – Visi meldžiasi

21. Didysis Šeštadienis – Visi meldžiasi

22. Velykos – Visi meldžiasi.

AŲA

ADELEI ŽARKAUSKIENEI

mirus

reiškiame mūsų gilią užuojautą vyrui Petru, dukrai Stasei su vyru Juozu ir Genei ir su jais kartu liūdime.

Elena ir Alfonsas Kublickas

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ

Tąsa iš 5 (1844) nr.

ATGIMSTA LIETUVIŠKA SPAUDA PO KARO

5 metus lietuviai Brazilijoje gyveno be savo, lietuviškos, spaudos, Iš vyresniųjų, tuoj po karo, nesirado žmonių, kad imtųsi darbo ir ryžtųsi atgaivinti palaidotą karui prasidėjus, lietuvišką spausdintą žodį, — laikraščius. Mat, per eilę metų surambėjo ir pasidarė nėjautrūs savo kalbai, kultūrinio auklėjimo priemonei — spaudai. Po keliolikos išėiviško gyvenimo metų ir sunkios kovos už būvį, jau trūko energijos, dirbusiems prieš karą, iš naujo imtis šio darbo. Medžiaginiai ir dvasiniai karo nukamuojami žmonėms, trūko finansinių išteklių, o taipgi nemažiau stokavo ir tautinio susipratimo. Tam darbui duoti pradžia, reikėjo viską iš naujo organizuoti, burti žmones, žadinti iniciatyvą, aiškintą spaudos reikalingumą, ypač tuo laiku, kada visame pasaulyje vyko socialiniai ir politiniai pasikeitimai, nepaliekant nė mūsų gimtosios šalies. O mažiau galvojančiams ir nepažinusiems spaudos problemų, kada jiems stalas būdavo visada paruoštas iš anapus Atlanto, jiems sunku buvo suprasti, kad be "Dulro" galima ką nors nuveikti šioje srityje. Tokioms aplinkybėms esant, iš vyresniųjų nesirado savanorių ir pasišventėlių. Stigo dvasios pakilimo tokio pobūdžio užmojams. O jaunieji, išaugę ir subrendę emigracijoje, nejuto tautinės pareigos ir entuziazmo pagalvoti apie lietuviškos spaudos darbą.

Taigi, vyresniojo amžiaus ateiviai, dirbę prieš karą prie lietuviškų organizacijų ir spaudos, atšalo ir neturėjo noro bei galimybių veikti spaudos atkūrimo srityje. Lietuvių katalikų šv. Juozapo Bendruomenė išleido vienkartinį leidinį, pavadintą "Šviesa", kuri pasižadėjo pasirodyti kiekvieną savaitę. Tuo leidiniu ir baigėsi "Šviesa". Daugiau nesirodė. Viešpatavo sustingimas.

"Taip praėjo metai ir kiti, — rašo apie Brazilijos lietuvius anais laikais Amerikoje išleistoje knygoje "Lietuvių Išėivija Amerikoje". "Tūkstančiai Lietuvos žmonių buvo jau atsidūrę Vakarų Europoje. Karo audra dalį jų atbloškė ir Brazilijon. Senieji ateiviai daug iš jų tikėjosi. Buvo manoma, kad atvykusieji išvietintieji, savo išsilavinimu ir Lietuvoje įgytais dvasiniais turtais, — mokslu, patirtimi, gabumais, — jneš Brazilijos lietuvių kolonijai naujos šviesos, įdiegs jaunos energijos į sustingusį senosios išėivijos kūną. Tačiau, po pirmųjų kontaktų su jais, te-

ko nusivilti. Santykiai vienu su kitais nesirišo, kalba nesimezgė. Mat, naujieji ateiviai, išvietintieji, jautėsi aukščiau pakilę. Jie, — inteligentai, daktarai, profesorai, menininkai, inžinieriai, — prastų darbininkų, kaimo bernų masė, žemiausias elementas, su kuria intelektualai nenorėjo nieko bendro". Neturėdami mažiausios nuovokos kokiomis sąlygomis prieškarinei ateivių masei teko savo gyvenimą šioje šalyje pradėti, informavo pasaulį, ("Tėvynės Garsas" Vokietijoje), kad toji lietuvių tautos dalis, gyvenanti Brazilijoje, yra tamsiausias elementas ir reikia nurašyti į nuostolius, amputuoti...

O vis dėl to, to "tamsaus elemento" atžalos, senosios emigracijos čia subrendę jaunuoliai, be naujų pagelbos, parodė savo ryžtą, suprasdami, jog be savo spaudos, negali gyventi kultūringas žmogus, o ypač žmonių bendrija.

Dir. Proprietario Responsavel: Acacio Antunes Marques —

I M. São Paulo-Brasil - 28 Birželio 1947 m. Nr. 1.

1947 metais, birželio m. 28 d., São Pauloje, lietuviams apgyventuose rajonuose ir laikraščių kioskuose, po ilgų metų, vėl pasirodė lietuviškas laikraštis — "Žinios". Tik dabar jisai nebuvo pardavinėjamas nė prie šv. Antano bažnyčios, nė Luz parke. Tos vietos pakeistos Vila Zelina ir Luz stoties kiosku. Senieji platintojai išnyko. Iš jų, Aleksandras Bumblis, išėjęs spaudos darbo "mokyklą" — aidžių rinkėjas, laikraščių platintojas, kalendorių leidėjas ir, pagaliau, spaustuvės "Baltica" savininkas — suorganizavo laikraščiui leisti kolektyvą. Kolektyvą sudarė šie asmenys: Aleksandras Bumblis — spaustuvės "Baltica" savininkas, Stasys V. Meliūnas — pramonininkas, Henrikas Klimas — spaustuvininkas-tipografas ir Simas Bakšys, prieš karą buvęs lietuviškų mokyklų mokytojas-inspektorius, kuriam teko laikraščio "Žinių" redagavimo pareigos. Laikraščio pasirodymas buvo sutiktas su entuziazmu. "Žinių" redakcija, prisitatydamą būsimiems skaitytojams, prabilo į Brazilijos lietuvius šiais žodžiais:

"Praūžė žmogaus teisių, žmoniškumo, turto ir gyvybės naikintojas karas. Greit prabėgo metai ir kiti. Pamažu nyksta

ALEKSANDRAS BUMBLIS
"Žinių" Kolketyvo Narys

krūvinos dėmės. Gyvenimas grįžta į normalias vėzes. Drastiški karo metai įstatymai, suvaržymas, komendantų pavarkymas, vėl užleidžia vietą asmens laisvei ir žmogaus teisėms. Pirmieji mūsų tautos ateiviai Brazilijoje perėjo visus Kryžiaus kelius, kol prisitaikė, kol įsijungė į bendrą šalies gyvenimą. Lietuvių

STASYS V. MELIŪNAS
"Žinių Kolektyvo Narys

kolonijos vaizdas keitėsi... Daugelio pozicijos buvo karo sukriautos... Šiandien, su "Žinių" pasirodymu, vėl žengiame pirmyn, atskleisdami naują Brazilijos lietuvių istorijos lapą. "Žinios" yra laisvos, nesurištos jokiais pažadais, nesiremia jokia organizacija, nesupančiotos politinėmis idėjomis. "Žinios" yra lietuviškas laikraštis. Jose tilps žinios iš Brazilijos lietuvių gyvenimo ir iš mūsų tėvynės Lietuvos, kuri šiandien oficialiai ten vadinama Tarybų Lietuva. Visi žinome, kad ne visi esame vienodų pažiūrų, bet taip pat visi žinome, kad mus rūšau daug bendrų ryšių. (Bus daugiau)

• Kas neskaityt lietuviškos spaudos, bėga ir nuo Lietuvos

Kun. Pr. Gavėnas

SUSIPAŽINKIME SU ŠV. KAZIMIERU**Šv. Kazimiero Parapija São Paule**

Kardinolas Agnelo Rossi, Tautų Evangelizavimo Kongregacijos Prefektas Romoje, kalbėdamas 1973.III.4 d. šv. Kazimiero kolegijoje, prisiminė:

“Gal vienintelis specialus titulas, kuriuo būčiau užsipelnęs jūsų prielankumą ir pakvietimą į šią šv. Kazimiero, ypatingo Lietuvos Globėjo, šventę, tai kad aš visuomet sielojauosi dvasiniais reikalais tų apie 50.000 lietuvių São Paule, Brazilijoje, ir kad tenai įkūriau tautinę lietuvių parapiją, nešiojančią šv. Kazimiero vardą.

São Paulo – tai nedidelis pasaulis; bet kartu ir nuostabus payzdys, kaip gali broliškai sugyventi įvairios tautos, rasės, kultūros. Ten yra 58 tautybių organizuotos kolonijos; ir sekmadienį ten laikomos pamaldos 29 skirtingom kalbom.

Ten pažinau ir gan aktyvią lietuvių koloniją, pasklidusią visam mieste, bet daugiausia susispietusią aplink V. Zeliną.

Naują šv. Kazimiero parapiją pavedžiau lietuviams jėzuitams ir aš pats turėjau malonumo pašventinti pirmą koplę Lietuvos Globėjo garbei.

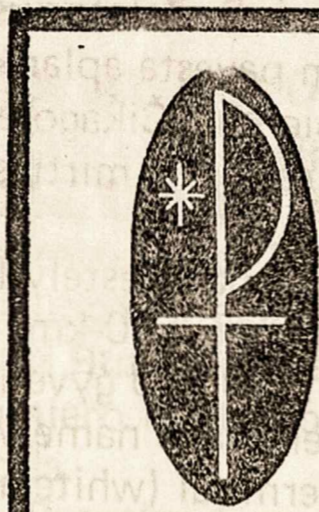
Pasirūpinau taip pat pakviesti į São Paulą ir saležiečius lietuvius, šv. Tėvo Nuncijui Brazilijoje išreikšdamas savo sumanymą remti, pagal kardinolo Samorės sugestiją, religinį lietuvių aptarnavimą, kiek tai priklausė nuo manęs, ne tik Brazilijoje, o taip pat ir Argentinoje, Urugvajuje bei kituose P. Amerikos kraštuose...”

Asmeninės šv. Kazimiero lietuvių parapijos įkūrimo dekretą kardinolas pasirašė 1968 m. kovo 3 dieną.

Mūsų pareiga

Šv. Kazimieras nėra vien tik “lietuvių globėjas”, o kaip Bažnyčios pripažintas ir paskelbtas šventuoju, yra visos Bažnyčios, taigi visų Katalikų Bažnyčiai priklausanti tikinčiųjų, visų tautų šventasis. Mes, lietuviai, galime džiaugtis ir didžiuotis mūsų šventuoju; turime giliau ir gyviau jį pažinti ir juo sektis, betgi ir turime pareigą jo pažinimą bei jo kultą skleisti visų – ir kitataučių – tarpe. Tu mes ne tik praturtinsim visą Katalikų Bažnyčią, o plačiau iškelsim ir Lietuvos vardą. Kaip kad ir pats Popiežius pabrėžė Romoje kazimierinių iškilmių proga: Lenkija yra pakankamai žinoma; dabar ypač reikia kelti Lietuvą.

Taigi, mūsų pareiga ne tik giliau susipažinti su šv. Kazimieru, o jį pristatyti

JONUI MARCINKEVIČIUI

mirus, žmonai Angelai, sūnums, broliui Aleksandrui, seseriai Helenai Marcinkevičiutei Pupelienei – Lietuvių Sąjungos-Alianča Valdybos narei – švogerui Alfonsui Pupeliui ir artimiesiems, reiškia gilia užuojautą

Lietuvių Sąjungos-Alianča
VALDYBA

ir kitiems.

Šv. Kazimiero parapija, ypač šiais kazimieriniais metais, deda visas pastangas šiuo keliu. Betgi ir visi tautiečiai yra skatinami į šį sąjūdį kiek galima gyviau įsijungti: jaunimas, vyrų ir moterų organizacijos, šeimos, pavieniai asmenys.

Čia tik vienas kitas veiklos bruožas, kurin būtina tautiečiams įsiterpti:

– Išėjo gan išsami šv. Kazimiero biografija “SÃO CASIMIRO”, o primeiro santo jovem leigo da era moderna”. Tai šventojo gyvenimas, įpintas į prasidėjusios naujosios eros (1453 m.) Lietuvos, Lenkijos, Europos tautų istoriją. Biografija, kurią jautriai pristato buvęs São Paulo Meno Kritikų Draugijos pirmininkas, rašytojas Henrique L. Alves. – Reikia su ja supažindinti jau lietuviškai neskaitantį mūsų jaunimą. Tai puiki dovana bičiuliams kitataučiams. Per ją jie pažins ne tik šv. Kazimierą, o ir Lietuvą (tekste patalpintas net ir vytautinės Lietuvos žemėlapis, kur Lietuva eina nuo Baltijos iki Juodosios Jūros).

– Išleistas didokas (26 x 36 cm) šv. Kazimiero paveikslas su dvikalbiu užrašu. Jo neturi trūkti kiekvienoje lietuvių šeimoje.

– Išleistas ir keturių spalvų kazimierinis atvirukas. Jį galima panaudoti bet kokia proga – kad ir velykiniams bei kalėdiniais sveikinimams. Tam tinkamas ir kazimierinio jubilėjaus vokas. (Tiek atvirukas, kiek ir pats vokas, yra kitataučių gaudomi).

– Jau čia pat ir kazimierinis kermošius, dėl kurio pasišventusiai dirba lietuviai ir kitataučiai. Šia proga jau kelis kart televizijoje buvo iškeltas šv. Kazimiero ir Lietuvos vardas: pristatyta biografija SÃO CASIMIRO, parodytas jo paveikslas, trys skirtingų tautybių – italų, arabų ir lietuvių – kermošiaus “šeimininkės” buvo pakviestos prisistatyti su savo specialybėmis. Buvo primintas šv. Kazimieras, parodytas spalvotas paveikslas-plakatas, įrėmintas į Lietuvos Trispalvę.

Kazimierinės mugės proga sekmadienį

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus
RESTORANAS VITUS
Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espírito Santo, 118 Tel.441-6846
SÃO CAETANO DO SUL

nį vakare pasirodys su tautiniais šokiais Gintaras, Rūtelė ir Nemunas.

– São Paulo “Academia Cristã de Letras” paminės šv. Kazimierą gegužės 29 dieną “Instituto Histórico e Geográfico” auditorijoje, pačiam istoriniam miesto centre, Rua Benjamin Constant, 158 (prie katedros). Dalyvaus, aišku, tiek akademijos, tiek instituto nariai. Bus ir pakviestų augštų svečių. Oficialiu oratorium pakviestas akademikas Mario Savelli, buvęs Akademijos pirmininkas. Lietuviai jau iš anksto kviečiami. Graži proga ypač “Volungei” pasirodyti su savo lietuviškais balsais.

Numatyta ir kitų jubilėjinių manifestacijų.

Reikalinga tačiau ir dvasinio religinio atsinaujinimo ženklų. Ypač mūsų religiniai atšalusio, ar pasimetusio, jaunimo tarpe. Kaip kad vakar vienas, jau baigęs universitetą, rodydamas krūtinę, man išsitarė: Čia tuščia.

Šiai “tuštumai” daugiau įsisąmoninti ir ieškoti priemonių jai užpildyti dedami keli klausimai “ML em português” skyriuje ir organizuojamas dažnesnis jaunimo susitikimas su Kristumi.

Ir čia tėvai, suaugusieji, organizacijos pavieniai asmenys – esame kviečiami prisidėti, kas kuo gali: žodžiu, pavyzdžiui malda, kančia, auka...

Tik tokiu būdu kazimieriniai metai bus “Šv. Kazimiero metai”.

UŽSIMOKĖJO UŽ “ML”

Anelė BAUŽIENĖ	Cr.20.000,00
Anelė BAUŽIENĖ	Cr.15.000,00
Hilda PAULAVIČIUS	Cr.10.000,00
Juozas-Antanina BENDŽIUS	Cr.10.000,00
Stasys MAKUŠKA	Cr.10.000,00
Algirdas IDIKA	Cr.15.000,00
Anielė DUTKUS	Cr.10.000,00
Albina SUKAVIČIUS	Cr.10.000,00
V. URBONAS	Cr.20.000,00
Antanas SERBENTA	Cr.10.000,00
Maria TAMOŠEVIČIUS	Cr.10.000,00
Ona ŽVIRONAS	Cr.10.000,00

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėlėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

iš Rio...

E. Petraitis

Senai berašiau apie tai kas dedasi lietuvių kolonijoje Rio mieste, o judėjimas buvo gana didelis. Pirmiausia mum rūpėjo bent Šv. Mišiomis paminėti Vasario 16 dieną. Kreipėmės į São Paulo, prašydami kad mums atsiųstų vieną, iš berods, šešių lietuvių kunigų. Žadėjo atvykti kun. Urbaitis (Wong Čiung-Yun), bet tik tai vasario 19 dieną. Staiga sužinojome, kad Rio liet. parapijos klebonui pasisekė susitarti su arkivyskupu Eugenio Salles ir kad jisai atlaikysias lietuviams pamaldas vasario 12 dieną. Ant greityjų daugiausia telefonu, sušaukėme (t. y. p. Uršulė Gaulienė sušaukė) lietuvius ir per Mišias mūsų koplyčia buvo pilnutėlė. Pradėta "Pulkim ant Kelių" juostele, kurią mums padovanojo p. Antanas Keblys iš Montrealio (Kanados), baigėme Lietuvos Himnu, taip pat jo įgiedotu. Mūs balseliai lydėjo.

Mano pakviestas, Mišiose dalyvavo lenkų egzilinės vyriausybės švietimo ministras, p. Kazimierz de Vautour-Sienkiewicz, kuris pakvietė lietuvius į Mišias, kurias vasario 19 dieną laikysias Lenkijos Primaz arkivyskupas GLEMP, lenkų parapijos bažnyčioje.

Sekančią savaitę paskambinta vėl senutei (89 metų) Uršulei Gaulienei: čion atvyko 20 lietuvių turistų iš Čikagos, nori surasti lietuvi, kuris aprodytų Rio ir patartų. Kadangi kom. Kazimieras Gaulia kiek serga, adv. Antanas Gaulia daugiausia būna Mury miestely, kur jisai parceliuoja nemažą sklypą, stato namus pardavimui, įveda šviesą ir vandentiekį, o trečias p. Uršulės sūnus Romualdas labai užimtas savo spaustuvėje, tai teko man nuvykti į viešbutį, Copacabana kvartale.

Paklausė: ką Jūs norite pamatyti. Bent kokį lietuvi. O kas gi lietuvis? Parodykit svečių sąrašą: žiūriu: Narbutis, Petkus, Vidžiūnas, Balutis, Dr. Kudirka, Skorupskas, Gražis, Zalatorius Vytautas su žmona Birute ir uošve, Rekašius, Blinda – sakau – visi mano krašto žmonės. Pagaliau pasirodė p. Zalatorius ir paaiškėjo, kad jisai jau prieš 20 metų buvo Rio ir susipažino su manim. Vakare visi nuvykome į "Churrascaria" valgyti tai, ką amerikiečiai vadina "barbecue", t. y. mėsą (jautieną) keptą ant karštų anglių. Grojo orkestras, išėjo mūsų svečiai šok-

ti. Padainavo angliškai. P. Zalatorius man pasakė, kad jam pavesta aplankyti p. Petrą Babicką, apie kurį Čikagoje pasklindo gandai, kad esąs prie mirties, ligonis etc.

Ponas Babickas gyvena miestely DUQUE DE CAXIAS, apie gal 30 km. nuo Rio. Miestely apie 1.000.000 gyventojų. Ponas Babickas gyvena savo namely, kurį, deja, baigia būti termitai (white ants).

Sakau, galime rizikuoti, bet labai dažnai užpuola autobusus, atima laikrodžius, pinigus, o jei kas nenori įteikti banditams, tai ir nušauna. Pavojinga. Na, tai nevažiuojame, nutarė p. V. Zalatorius. Po kelių dienų p. Vytautas man pasakė: Pasamdžiau automobilį, kuris mus nuveš ir atveš atgal. Reikia vykti iš ryto, kada plėšikai dar neišsimiegoję. Nuvykome ir p. Zalatorius nufilmavo p. Babicką, įteikė jam dovanų, jų tarpe iš p. Čerņiutės (a. a. generolo Čerņiaus dukters, kurį man teko Kaune pažinti) ir patarė jam dėl amžiaus (81 mt) keltis į São Paulo, į kokią prieglaudą, kur jį kas prižiūrėtų. Betgi p. Babickas nori būti LAISVAS, NEPRIKLAUSOMAS ir pasiūlymą atmetė.

Vasario 19 dieną vakare p. Zalatorius, jo žmona ir uošve atvyko į arkivyskupo GLEMP Mišias. Iš mūsų kolonijos teatvyko p. adv. Savickienė, kun. Mečislovo Valiukevičiaus sesuo, p. Vaitkevičienė, p. Dutkienė. Kom. Kazimieras Gaulia, nors jautėsi nekaip, tegalėjo pabūti kiek, po Mišių, lenkų klube ir ten susipažinti su arkivyskupu GLEMP, kuris vengė liesti politiką, kad nepakenktų kitiems ir, pagaliau, ir sau pačiam.

Perspėjau turistus: nerodykit papuošalų, negerkite vandens iš krano (cinupto), nerodykite pinigų. Betgi jau viena auka buvo apiplėšta: berniukas griebė jos auksinį rietežėlį, nuplėšė jį ir pabėgo... Ponui Zalatoriui ištraukė kišenvagiai pinigus autobuse... Bet, pasirodė, kad ir Amerikoje esama kišenvagių, plėšikų ir šiaip vagysčių...

Kai čikagiškiai išvyko, atvyko kun. Urbaitis. Jis buvo prašytas atlaikyti Mišias Šv. Kazimiero garbei KOVO 4 dieną. Dalyvavo nedaug lietuvių Šv. Onos bažnyčios koplyčioje, bet vėl išgirdome p. Antano Keblio balsą iš juostelės. Kunigas Urbaitis nuvyko su manim pas p. Babicką, kuris atrodė kiek atsigavęs. Kitą dieną nuvykome aplankyti senutę p. Oną Žvironienę, kuri gyvena Mesquita priemiesty, apie 1 valandą traukiniu ar autobusu nuo Rio. Ponia Žvironienė atrodė geriau negu paskuti-

nį kartą, kai ją aplankė kun. Gavėnas. Po to dar apsilankyta ten pat pas p. Aldoną Telksnienę ir jos šeimą. Dar kitą dieną su kun. Urbaičiu vykome pas kun. Mečislovą Valiukevičių į Niteroi.

Pasirodo, kad mūsų mielo kun. Mečislovo "podargai" gerokai palengvėjo ir jis jau ryžtasi leisti į tolimes keliones.

Vos tik spėjo kun. Urbaitis išvykti, kai atvyko p. Antanas KEBLYS iš Montrealio. Atvežė vėl naujų juostelių, jo paties ir kitų įdainuotų ir lietuviškų knygų. Pabūta pas p. Uršulę Gaulienę, pasivašinta alučiu ir padainuota nemažai dainų.

Aplankyta Kom. Kazimiero Gaulios naujos spaustuvės patalpos. Daug daugiau vietos mašinoms ir darbininkams. "Barabėns, kom. Kazimierai", kaip čia sakoma. Duok Dieve Tau sveikatos ir pasisekimo.

JEP.

P.S. Laukiame dabar atvykstant iš Montevideo tenykštės lietuvių kolonijos vadovo p. Vytauto DORELIO su ponia ir dar dviems lietuvių draugais.

GAVĖNIOŠ APMASTYIMUI

Tėvynės laisvinimo akcijoje yra svarbi politinė ir kultūrinė veikla. Tačiau tikrasis tos veiklos pasisekimas remiasi ypač mūsų dvasiniu atsinaujinimu išreikštu atsinaujinimo obalsiu:

– MALDA – ATGAILA – LABDARA –

Kalbant apie mums mažai įprastą saaviems labdaringumo dvasią, reikia pastebėti, kad mūsų sunkiai uždirbtas turtas daug kur ir daug kartų nueina, nuslysta į svetimus aruodus, į neaiškias rankas.

Mūsų apsileidimas laiku padaryti testamentą įgalina svetimuosius ar net mūsų Tėvynės pavergėjus pasinaudoti mūsų turtais ir juos prieš mus pačius panaudoti, kaip štai – melo, smurto propagandai finansuoti.

Didžioje São Paulo lietuvių kolonijoje yra keletas valdiškai, juridiškai pripažintų tautinių ir religinių labdaringų organizacijų.

Savo testamente neužmirškime mums būtinų meilės darbų institucijų. Neužmirškime parapijų, savo spaudos, kultūros, ligonių, mūsų senelių, nelaimės ištiktųjų.

Būkime susipratę lietuviai, patriotai, katalikai.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - Y. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

PŪSTELĖJO ŠIAURYS...

(A. A. Adelės Žarkauskienės šviesiam atminimui)

*Ilšėkis, Mamyte, tyliame kapely
svetimoj žemėj, čiulbės Tau sabiá
smilgelės kūždesys, rāsos lašelīs
bus Tavo lopšinės atilsio eldija.*

*Mylėjai dainą Lietuvos jaunimo,
patį dainavai ilgesį širdies —
šypsojais gyvenimui, o saulė gaivino
pro ūkanas ir darganas dienas ateities.*

*Ilšėkis, Mamyte, tyliam kapely
toli, toli nuo žemės gimtos —
ten tyliai verks pavasario berželiai,
ilgesingai šaukdama "requiem" gegutė
kukuos. —*

Atvéso diena, pustelėjo "šiaurys" ir sunkiais sparnais skrido žinia gaudyti: š. m. kovo m. 11 d. atsiskyrė su šiuo pasauliu lietuvė Adelė Žarkauskienė, S. Paulyje visų pažįstamų ir draugų šeimų visada mylima ir gerbiama.

Kol tekdavo būvoti įvairiuose lietuviškuose parengimuose S.P., beveik visada susitikdavome, pasikalbėdavome, pasivašindavome. Kukli, visada šypsanti, kol sveikata leido, neatsisakydavo pagelbėti įvairiuose lietuviškuose parengimuose, ypač V. ANASTACIO lietuvių būrelyje. Toje dvasioje ir savo abi dukreles Stasę ir Ženytę išauklėjo. Savo darbštumu visur paspėdavo ir dosnumu nieko neaplenkdavo.

Lietuvių kalba namuose "nebuvo svečias" ir tradicijos buvo pagarboje laikomos. Kalėdų, Velykų, Vardinių pagerbtuvių metu pas Žarkauskus susirinkdavo svečių gausa. Šeiminkė plušo, kad tik visko užtektų, kad tik niekam nepitrūktų ko nors (an stalo) — visi jautėsi kaip pas "mamą". Pasikalbėjimai, prisiminimų gausa visus rišo šeimyninės nuotaikos jaukume. Lietuviškos dainos nuplasnodavo pro pravertus langus, pro lengvas užuolaidas.

Neprisimenu aš Adelės nei susiraukusios, nei "užsigavusios", tai buvo įkūnytą simpatijos paprastą, nekomplikuotą ir kartu protingą bei praktišką lietuvių moteris.

Gaila, kad pastaruoju laiku liga sukautė jos veiklumą, ilgai vargindama. Vyraš ir dukterys rūpestingai ją globojo, rūpinosi, bet jėgos silpo ir... tyliai užgėso linksmos akys Mirties Angelo pabučiavime. Šviesūs atminimai ir geri darbai palydės jos vėl į Praamžiaus menes.

Šioje gilaus liūdesio valandoje reiškiamame nuoširdžią užuojautą velionies šeimai, giminėms ir jos artimiesiems draugams.

Halina ir Algirdas Mošinskiai

1984 MT. KOVO MĖNESIO 11 DIENA

Kaip buvo skelbta 8 ir 9 numerijoje "Mūsų Lietuva" laikraštyje, kad š. m. kovo mėn. 11 d. 10,30 val. ryto Lietuvių Sąjungos Brazilijoje rūmuose, kurie randasi Rua Lituânia, bus atidaryta šv. Kazimiero Filatelijos ir Numizmatikos paroda.

Pusvalandį pavėlavus (nes buvo laukta daugiau atsilankančių) Šv. Mišių atnašavimą pradėjo kun. Pranas Gavėnas 11 val. dalyvaujant tarpe lietuvių ir centralinio pašto tarnautojams, tai iš viso susidarė vos 25 žmonės.

Kun. Pranas Gavėnas sakydamas pamokslą portugališkai supažindino šv. Mišių klausytojus su šios parodos reikšme Lietuvai ir lietuviams.

Po šv. Mišių aukos Filatelijos skyriaus viršininkė (nes Brazilijos pašto agentūra ir Brazilų valdžia rengia šią parodą šv. Kazimiero Lietuvos globėjo garbei) uždėjo šv. Kazimiero jubilėjinį antspaudą ant jubilėjinio voko. Tai tokiu būdu buvo įnauguruotas jubilėjinis antspaudas ir vokas šv. Kazimiero garbei. Be to dar pašto viršininkė pasakė, kad ji dėsi visas pastangas kad šis jubilėjus būtų žinomas ne tik Brazilijos valstybėje, bet ir visame pasaulyje.

Bet dabar aš klausiu patį save ir jūsų visų: O mes lietuviai kuo prisidėjome prie jubilėjinio antspaudų ir jubilėjinio voko į Šv. Kazimiero šimtmetinį Jubilėjį minėjimą? Daviniai rodo, kad São Paulo mieste ir priemiesčiuose gyvenę 25 tūkstančiai lietuvių ir jų vaikų, bet į tokią jubilėjinę šventę susirinko vos 25 asmenys (įskaitant 5 pašto tarnautojus).

Tai lietuvių buvo tik 20 asmenų. Tai ne tūkstantinės dalies lietuvių kolonijos nebuvo šiame minėjime. Tai ką gal Tu Brolis ir sese lietuvi, jeigu taip galima jus pavadinti laukėte specialaus kvietimo? Aš galvoju kad lietuviškam darbui ar minėjimui negali būti specialaus kvietimo, juk buvo vietinėje lietuvių spaudoje skelbta tautos turėjo ir užtekti.

Kodėl mes nepasimokom iš japonų arba kitų tautų. Jie vis kaip vienas renka si kur jie yra kviečiami per savąją spaudą, o mes sėdim prie televizijos aparato, žiūrim Silvio Santos programą, ir tai labai gražu ir įspūdinga.

Gal ir teisybę pasakė man vienas lietuvis. Kad lietuvis glaudžiasi prie lietu-

vio kai jis yra prispaustas vergijos taip kaip dabartinė Lietuvoje, bet jeigu lietuvis papuolė į laisvą kraštą, kaip Braziliją, tai tada lietuvis bėga nuo lietuvių nenorėdamas su juo susitikti. Jeigu kas paklausia kokios tautybės jis yra tai jis išsigina lietuviybės pasisakydamas kad jis esąs vokiecis, vengras ar dar kitos tautos pilietis. Tai yra labai skaudu, bet aš vargšas tame negaliu nieko padaryti. Jau daug buvo rašyta apie lietuviybės išlaikymą, tai atrodo ko daugiau rašai tuo blogiau dalykai eina.

Antanas Rudys

VIETINIAI SKAITO ŠV. KAZIMIERO GYVENIMĄ

Šv. Kazimiero parapijos koplyčioje sekmadieniais 9 val. laikomos Mišios ir portugališkai. Susirenka daug apylinkės gyventojų, nes jiems bažnyčia gana toli.

Kadangi dabar išėjusi šv. Kazimiero biografija portugališkai — SÃO CASIMIRO — tai vietiniai ėmėsi iniciatyvos prieš Mišias kas sekmadienį perskaityti trumpą skirsnelį iš šventojo gyvenimo.

Paprastai lietuviškuose šv. Kazimiero biografijose užmirštami šv. Kazimiero stebuklai, išskyrus "stebuklą prie Dauguvos", kur šv. Kazimieras, apsireiškęs kaip Didžiosios Lietuvos Kunigaikštijos kariuomenės vadas, padėjo lietuviams nugalėti maskviečius.

Lenkų istorikai jam priskiria tryliką patvirtintų stebuklų ir daugybę kitų, nors Bažnyčios neužtikrintų. Italų istorikas Eugenio Pilla savo SAN CASIMIRO gyvenime trumpai juos aprašo. Juos reikia perduoti ir vietinių žiniai.

SVEIKINIMAI IŠ KANADOS

Emilija Bendoraitienė, iš V. Zelinos, išvyko į Kanadą aplankyti savo giminių. Siunčia sveikinimų iš Vancouverio. Jau čia laiminga, galėdama nors kiek pabūti su savo seserimis ir jų šeimomis. Ir pabrėžia, kad "čia viskas yra labai gražu".

UŽ A. A. MOK. EDUARDA PAŽERĄ

Pomirtines šv. Mišias užprašo jo giminės gyvenantieji Kanadoje — A. S. Stancikai, iš Wasaga Beach, Ont.

Šv. Mišios bus atlaikytos Šv. Kazimiero parapijoje ateinančio balandžio (abril) 15 dieną, sekmadienį, 8 val.

Įžymaus kolonijos veikėjo ir giminės ir gerbėjai, ypač skautų atstovai, yra maloniai kviečiami dalyvauti pamaldose.

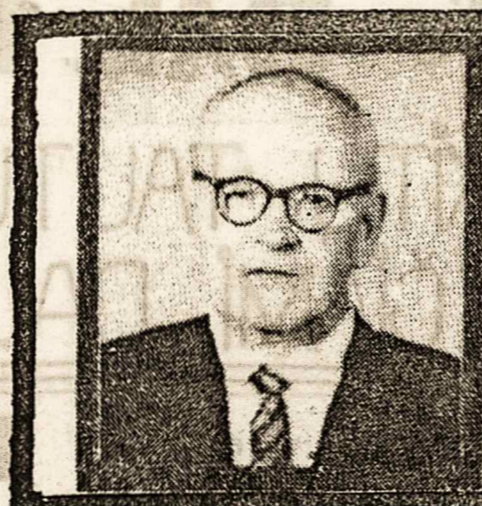
M I Š I O S

už prieš šešis mėnesius mus apleidusį

POVILĄ BUITVYDĄ

bus atlaikytos balandžio 8 dieną, 8 val. ryto šv. Kazimiero parapijos koplyčioje, Giminės, draugai ir pažįstami prašomi dalyvauti.

Magdalena Buitvydienė ir šeima

MŪSŲ ŽINIOS

ATSKRIDO IŠ VOKIETIJOS

Kovo 22 d. atskrido iš Frankfurto Danutė Silickaitė Čepienė su sūneliu Aleksu.

Tikisi praleisti čia Velykas, tėvelių ir giminių tarpe.

Linkime Danutei ir Aleksiukui kuo gražiausios viešnagės.

IŠSKRIDO EUROPON

Arnaldas ir Janete Zizai, kovo 23 d. išskrido Europon.

Arnaldas darbo reikalais lankys trumpą kursą Vokietijoje ir Šveicarijoje.

Gegužės pabaigoj vyks vienai savaitai ir į Lietuvą.

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJA

ANELĖ BAUŽIENĖ

savo vyro Juozo Baužio 9-tų mirties metinių
(balandžio 4 d.) proga.

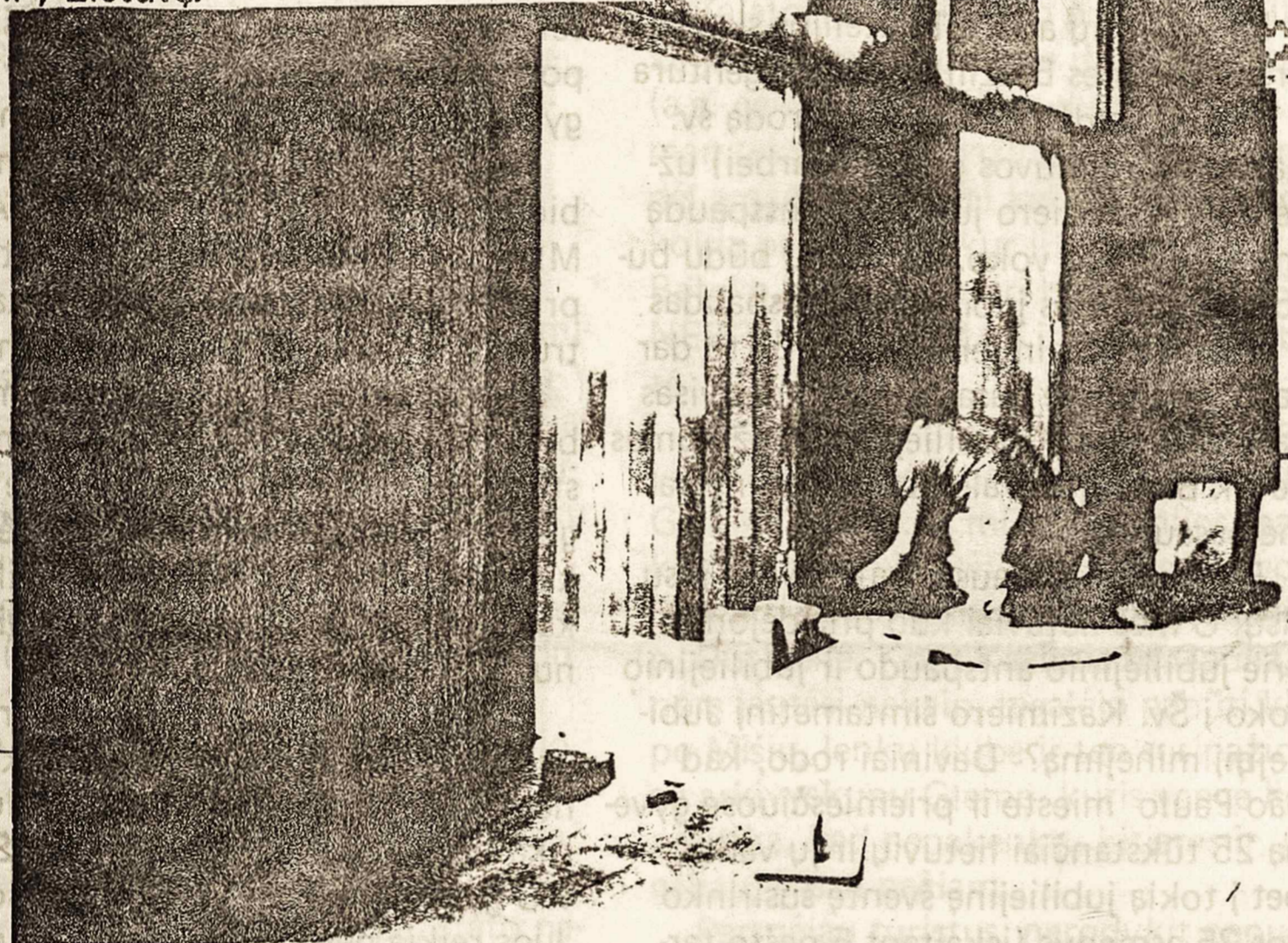
Širdingai dėkojame mielai ML skaitytojai ir
pagarbiai prisimename a.a. Juozą Baužį.

Administracija

**VIAJE PARA OS ESTADOS UNIDOS COM O GRUPO DE DANÇAS
"NEMUNAS"**

**POR APENAS US\$.650 IDA E VOLTA SÃO PAULO-MIAMI, MIAMI –
SÃO PAULO SENDO A VOLTA EM ABERTO (VOLTA QUANDO
QUIZER)**

Informações com a SILVIA fone: 914.7769. Reservas até 30.04.84.

Salės remonto darbai, bent tie paprastesni, eina jau prie galo. Ją bus galima naudoti per šv. Kazimiero kermošį. Nuotraukoje matome naujai įdėtas duris ir lentelėmis išmuštas sienas. Salės remonto darbams aukojo ANELĖ BAUŽIENĖ Cr. 10.000,00 ir JUOZAS GAVĖNAS Cr. 30.000,00.

Dosniems aukotojams širdingai dėkojame ir raginame kitus parapiiečius prisidėti.

PADĖKA

Šiuo norime pareikšti raštišką padėką visiems ir visoms V. Zelinos Šv. Juozapo Parapijos kermošiaus bendradarbiams - bendradarbiams.

Ypatingai dėkojame visiems Mokos lietuviams, kurie atsilankė kermošiuje ir prie mūsų lietuviško barako, ir valgė ir gėrė.

Žinome, kad darbas buvo didelis ir nelengvas per du savaitgalius. Būrelio savanoriai, nors ir su nuovargiu, bet dideliu nuoširdumu aukojosi pramatytam gražiam tikslui.

Taip pat dėkojame visiems, kurie prisidėjo produktais ir pinigais, kaip pavyzdžiui Sąjungai už 50 tūkstančių kruzeirų ir kitiems mus parėmusiems.

Lietuviško barako koordinatoriai lieka Jums dėkingi.

Aldona ir Petras Bareišiai
ir Ona Dirsytė Koralov

Šv. Kazimiero Parapijos

K E R M O Š I U S

KOVO 30/31 ir BAL. 1 DIENA

BUS LIETUVIŠKŲ IR KITŲ TAUTŲ VALGIŲ IR
BAZARAS. = VISI KVIČIAMŲ DALYVAUTI

Rua Juatindiba, 28 - P. da Moóca